

Foto-dnevnik rijetke ljepote

Otvorenjem izložbe "Ljetni lomo dnevnici: Prolog" na Korčuli, Mare Milin poklanja nam jednu od najljepših i najsenzualnijih izložbi ovog ljeta na Jadranu. Hvala, Mare! Ostat ćete bez teksta. I ne, u ovom se slučaju o ukusima uopće ne raspravlja

15 velikih formata, 152x 280, koji se sastoje od slike i rukom pisanog teksta, obješenih poput velikih foto plahti kroz dubinu galerije. Materijal je mekan, raspet kroz prostor na raznim širinama i udaljenostima, on u neku ruku oblikuje prostor. Na fotografijama su slike ljeta, difuzne i oblačne, zasićene i plave, od žege skoro pa nevidljivi detalji, površine mora, neba, ljudi, vjetar, brodovi, sve neki snoviti, zamućeni prizori. Boja, crno-bijela tehnika. Za sad bez ijedne konkretne osobe na fotografijama, jer ovo je tek prolog, općeniti uvod u neki širi ljetni opus. Ljudi su dio zapleta. A zaplet dolazi poslije.

Zajednički nazivnik svim fotografijama je da su nastale iz čiste igre. Snimljene su plastičnim, maltene dječjim fotoaparatom koji je tek kineska imitacija ruske „sestre“ Holge (ili Diane), a zove se Woca. To je kamera koja, pak koristi ozbiljan format filma, srednji format, a igra je u tome što nikad ne znaš da li će ti fotografija biti dovoljno oštra, svijetla ili tamna, dovoljno dobro komponirana jer ovaj aparat ima samo 4 točke izoštravanja, samo dvije „blende“ i samo jednu brzinu zatvarača, povrh svega grešku paralakse. Izazov snimanja je tim veći.

A vinjete, zrno i odnosi oštrog i neoštrog oku su prekrasni. Cjelokupni dojam, pogotovo cb fotografija je poput pjesama Julee Cruise (sjećate se vokala koji je pjevao pjesme u Twin Peaksu i filmovima Davida Lyncha? Takav glazbeni pravac čak se i naziva dream-pop).

Gotovo sve fotografije su mahom nastale na jednom malom dijelu zadarskog akvatorija, na kakvih 40 metara plaže kod crkvice sv. Petra u Diklu. Tamo su Marini korijeni. Tamo je sigurno svako ljetno. Još se nije dogodilo da nije bilo tako.

Izložbu je organizirala i pomogla Udruga Baščina iz Lumbarde.

uvijek sam bila lijena pisati dnevnik. kampanjac. a jezik stalno svrbi. sreća pa se dnevnik može pisati slikom, škrabati, u ovom slučaju. moja ljetna bilježnica sva je od sliko-pisma, tu i tamo nečitkog i zamućenog, zrnatog, presvijetlog ili pretamnog. ove fotografije su nastale iz čiste lakoće, jer takav bi trebao biti ljetni stil. tako piše u časopisima. jednog lijepog proljetnog dana, negdje u srcu hollywwoda, zaljubila sam se. malo. kineskinja, crna, sva plastična, sva nesavršena. samo 25 \$. tek istočna

imitacija ruske sestre: lomo holge. ime joj je woca. već je nekoliko ljeta nosim okolo. ne voli mrak, ne vidi na blizu, njene plastične oči svijet vide zrnato i pomalo mutno. zajedno smo napisale ove stranice, naše ljetne lancune, na zidu segment, prolog, početak jer ljetno miriše na lancune rastrte između kuća, na sol i koperton, na prazne vedute morskih mjesta tu i tamo čovjek, dijete, beštija, kuća

Mare Milin